

gument, da det er stridende mod den Fremgangsmaade, han selv vil, at der skal følges.

Monrad: Jeg skal søge at fatte mig saa kort som muligt, thi det forekommer mig, at er der Noget, vore Forhandlinger ikke have lidt af, er det Kortfattethed. — Jeg stemmer for dette Lovforslag af følgende Grunde. Den nuværende Indretning stemmer ikke med den sædvanlige Ordning af saadanne Forhold; hvor ellers en Udgift udredes af Kommunerne, have Kommunerne Indflydelse paa vedkommende Indretnings Bestyrelse. Det have de aldeles ikke med Hensyn til Sindsfygeanstalterne. I den Henseende staa Sindsfygeanstalterne aldeles aparte, at Kommunerne vel udrede Udgifterne til dem, men aldeles ikke have Indflydelse paa Bestyrelsen af dem. Jeg finder ogsaa, at der er Anledning til at tage Hensyn til, at den nuværende Indretning medfører et Paalæg paa Hartornet, og jeg er overbevist om, at det er anerkjendt fra alle Sider, at en ny Hartornsskat er en ublu barbarisk Skat, der aldeles ikke tager Hensyn til den virkelige Skatteevne, og da den i Tidens Løb gaar over til at blive en Prioritet, medfører den i Virkeligheden et Tab for Eiendomsbesidderen, et Tab, der svarer til Skatten kapitaliseret. Da nu det, der udredes her af Hartornet, ikke har været saa mange Aar, at det kan antages at være gaaet over til at faae Karakter af en Prioritet, saa skjønner jeg, at der er al Grund til at gaa ind paa Lovforslaget. — Jeg kan ikke finde, at Kjøbenhavn bliver præjudiceret. Jeg kan ikke finde, at den lider noget Urimeligt, eller at der fordres nogen Bøde af Kjøbenhavn; jeg finder det ganske naturligt, om man siger til Kjøbenhavn: Vil du træde ind med og overlevere dine Anstalter til Regjeringen, da skal du staa paa samme Fod som de andre; hvis du vil beholde dem, saa behold dem, min Ven, men afhold saa selv Udgiften. Men saa har man været saa ædel at sige: selv om du vægrer dig ved at lade dem overgaa til Regjeringens Bestyrelse, skal du dog faae en Erstatning, en Erstatning, der svarer til Folketallet. Man maa vel erindre, at det øvrige Land udreder ikke alene for sine Sindsfyge det, som udredes gennem Sindsfygeanstalter; mange Steder er der desuden særlige Anstalter for enkelte Kommunes Sindsfyge, hvilket medfører ikke ubetydelige Udgifter. Det maa man endelig tage Hensyn til, naar man vil sammenligne Kjøbenhavn med det øvrige Land; man maa lægge til det, som udredes til de særlige kommunale Anstalter for Sindsfyge. Naar man gjør det, tror jeg ikke, at Forskjellen vil blive saa overordentlig

stor. Særligt tror jeg, at det er en Selvfølge, at der vilde tages et særligt Hensyn til Kjøbenhavn, ogsaa naar det gik ind under Fællesbestyrelsen, saaledes navnlig med Hensyn til Optagelsen, saa at der ikke vilde medføres større Ulemper, end for Tiden er Tilfældet. — Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig at være lidt smaaligt med den Bestemmelse med Hensyn til Færøerne; jeg vilde anse det for ønskeligt, om den gik ind. Det er Noget, der har saa ringe Betydning, og det vanslirer Loven at beholde den.

Mohr: Jeg skal ikke opholde det høie Thing ret længe; men der er et Spørgsmaal, jeg gjerne vil drage frem, som ikke har været draget frem i de tidligere Forhandlinger, i alt Fald har jeg ikke lagt Mærke dertil, før det med et Par Ord blev berørt af den sidste ærede Taler. Naar man har hørt de Kjøbenhavnske Medlemmer være temmelig enige om at vurdere deres Sindsfygeanstalter til en meget høi Pris i Forhold til det øvrige Land, lader det ikke til, at de have taget Hensyn til — saaledes som det ogsaa blev berørt af den sidste ærede Taler — hvad Kommunerne særlig udrede dertil. Men der er et andet Spørgsmaal, som jeg vil udtale mig om, og det er Amtssindsfygeanstalterne. Saa vidt jeg veed, eksisterer der flere af den Slags, vistnok baade paa Volland, i Odense, og vi have ogsaa en paa Møen, nemlig det tidligere Lugthus, som i Fjor, tror jeg det var, blev kjøbt af Staten. Der har Amtet et Sindsfygevesen, der ikke er saa lidt be-
kosteligt; i Aar f. Ex. veed jeg, at der foretages store Byggeforetagender, vistnok til et Beløb af 60—70,000 Kr. Jeg har ikke hørt dette Spørgsmaal omtalt med et Ord. Det har været mig noget paafaldende, og derfor har jeg fundet Anledning til at drage det frem for at høre noget nærmere derom, og jeg vilde gjerne spørge den høitærede Justitsminister om, hvorledes det, hvis Sindsfygeanstalterne gaa over til at blive Statsanstalter, saa vil stille sig med Hensyn til disse Amtssindsfygeanstalter. Det er mig ikke klart, thi den af mig nævnte Anstalt er ikke en Arbejdsanstalt af den Art, som de have dem andre Steder, nei, det er en Sindsfygeanstalt, som har bestaaet i mange Aar, og hvor der væsentlig opholder sig Incurable eller Nogle, som ikke kunne kureres, baade Mænd og Kvinder, og ligedan Etillede, som de ikke kunne have gaaende ude. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre, for om det kunde bidrage til at opløse dette Spørgsmaal, da det baade for mig og vel ogsaa for andre Medlemmer, som ikke rigtig kjende dette